

Antonia-Ferihan Ciolac

INTERFERENȚE LEXICALE ENGLEZE ÎN FRANCEZA DIN QUÉBEC

1.1. Dintre toate varietățile limbilor romanice, franceza vorbită în Québec este, fără îndoială, la ora actuală, cea mai supusă influenței limbii engleze, date fiind condițiile geografice și sociolingvistice specifice. Rezultatul acestei influențe îl constituie prezența numeroaselor anglicisme în toate compartimentele acestei varietăți de franceză.

Dezbaterea privind statutul francezei actuale vorbite în Québec, respectiv autonom *versus* dependent (sau subordonat) în raport cu franceza de referință, este susținută de două curente antagonice din domeniul lingvisticii francofone actuale. Curente operează cu o serie de noțiuni din domeniul macrosociolingvisticii, precum *franceză regională*, *franceză comună*, *franceză internațională*, *franceză de referință*, *franceză standard*, *franceză națională*, *franceză statală*, *franceză autonomă*, *franceză subordonată*¹.

În cele ce urmează, pe baza analizei unui microcorpus cinematografic tele-difuzat² (care reflectă vorbirea curentă actuală în franceza din Québec), ne punem întrebarea dacă faptele lexicale de origine engleză (în cazul nostru interferențele lexicale³) pe care le-am extras din corpusul înregistrat pot constitui, alături de faptele fonetice⁴, trăsături particularizatoare (și divergente) ale discursului acestei varietăți în raport cu franceza de referință.

1.2. Conform cercetărilor întreprinse până în prezent, varietatea de franceză actuală vorbită în Québec este un sistem care se află:

a) în curs de *normare oficială*, adică de recunoaștere în Québec a statutului oficial unic al francezei vorbite în această provincie, și anume prin impunerea și aplicarea legilor politicii lingvistice din Québec, începând cu Legea 22 (1973) și cu

¹ Cf. articolul nostru în curs de apariție în RRL *Aperçu des conceptions portant sur le statut du français québécois: la tendance autonomiste*.

² Serialul de televiziune *Rumeurs*, transmis de canalul francofon *TV 5 Monde*.

³ *Interferențele lexicale* sunt fapte care rezultă din componenta discursivă a limbii, în urma contactului dintre două varietăți diferite, și care se manifestă tot la nivel discursiv, prin trăsături cum ar fi ocurența, frecvența, dar și răspândirea și generalizarea în uz, în urma frecvenței ridicate. Interferențele lexicale nu pătrund însă neapărat în sistemul limbii, nici nu sunt preluate obligatoriu la nivel normativ.

⁴ Faptele fonetice sunt trăsături particularizatoare ale varietății de franceză vorbite curent în Québec în ceea ce privește capacitatea de discriminare a ascultătorului, care poate realiza la nivel fonetic o distincție clară între nivelul curent al francezei vorbite în Québec și nivelul curent al francezei vorbite în Hexagon (ultimul de multe ori identificat cu varietatea de referință a francezei, pentru că este un registru neutru).

Charte de la langue française (Legea 101 din 1977, din timpul guvernului condus de René Lévesque, șef al Partidului québécois, lege care impune confirmarea statutului de limbă oficială unică, extinderea programului francizării întreprinderilor și unilingvismul francez în domeniile afișajului public și al publicității comerciale), dar și cu ajutorul normării terminologice realizate de organismele oficiale de normare terminologică francofonă din Québec, dintre care cel mai important este *Office québécois de la langue française* (Auger 2005: 44);

b) în curs de *formare a unui nivel de limbă standard*, deci de constituire și de complexificare a unui nivel standard al varietății de franceză vorbite în Québec, adică a unui standard caracterizat prin trăsături lingvistice care pot deveni divergente față de trăsăturile nivelului standard al francezei vorbite în Hexagon.

Ne propunem să ilustrăm cu exemple câteva interferențe lexicale de origine engleză⁵, care sunt rezultate ale contactului lingvistic și sociocultural și care atestă o anumită particularitate lexicală divergentă a francezei din Québec, dar și o posibilă evoluție a acestei particularități lexicale în această zonă (în special în urma schimbărilor care se produc în varianta vorbită curent a varietății de franceză de aici). Exemplele sunt preluate din corpusul menționat. Considerăm că tipurile de relații sociodiscursive care se nasc între faptele lexicale relevate reprezintă manifestări ale procesului schimbării lingvistice în curs de desfășurare în momentul actual (Labov 1972: 160–182).

În discursul analizat constatăm o tendință de evoluție și de transformare a variantelor de tip fonetico-lexical, morfo-lexical și semantico-lexical (care constituie manifestări ale fenomenului variației discursive) din variante discursive în invariante discursive. Prin urmare, interferențele lexicale engleze, care au forme variabile, ajung să se fixeze ca invariante, și anume prin dobândirea anumitor trăsături fonetice, morfologice sau lexicale, devenite fixe. Aceste trăsături fixe, dobândite în cadrul discursului, sunt adesea extrase din inventarul morfematic al francezei internaționale (sau din acela al francezei de referință).

În cadrul discuției care urmează, toate categoriile de fapte menționate (fonetice, morfologice, semantice sau lexicale) au în vedere aplicarea lor, strictă la domeniul lexical.

Vom menționa în continuare procedee ale variației și procedee ale invariației, precum și concluziile la care ne-a condus relevarea în corpus a fenomenelor lexicale ale variației discursive.

2.1. Procedee ale variației. *Variația discursivă lexicală* constă, în faptele pe care le-am întâlnit, în *concurența* dintre variantele care apar în corpus. Acestea sunt de natură fonetică, morfologică și semantică. Concurența este fenomenul care constă în alternanța dintre două variante ale aceleiași unități lexicale, variante care intră în rivalitate în cadrul uzului, pentru a încerca fiecare s-o elimine pe cealaltă. În final, uzul este cel care va decide care dintre cele două variante este viabilă (Labov 1972: *passim*).

⁵ Pentru moment, cercetarea noastră nu se bazează și pe date statistice.

În corpusul nostru, variantele care intră în concurență sunt una cu trăsături engleze, iar a doua cu trăsături francizate sau (complet) franceze, ba chiar un lexem francez. Concurența dintre variante permite să se constate, în cadrul și cu ajutorul uzului, care dintre variantele engleze relevate vor putea rămâne, care dintre aceste variante engleze dispar și care anume dintre variantele franceze ajung să elimine variantele engleze. Rămâne de văzut totodată care dintre variantele engleze sunt viabile și cu ce formă vor fi ele păstrate, și anume ori cu o formă engleză nefrancizată și fixă ori cu una engleză complet francizată din punctul de vedere al trăsăturilor sale și fixă.

Concurența lexicală discursivă implică faptul că există aproximativ patru mari etape ale *schimbării lingvistice în curs de desfășurare*, în momentul actual în Québec:

1) *non-concurența* între termeni și lipsa contactului lingvistic;

2) *concurența* între variantele termenilor, fenomen generat de prezența contactului între varietăți lingvistice care reprezintă sisteme diferite. Astfel, un tip de variantă conține trăsături care aparțin exclusiv varietății A, un al doilea tip conține trăsături care aparțin exclusiv varietății B, iar un al treilea tip prezintă trăsături mixte, o parte extrase din varietatea A și altă parte din varietatea B;

3) *păstrarea*, prin urmare, în urma concurenței discursive, doar a anumitor variante în uzul comunității, comunitate formată din locutorii nativi ai varietății în care se produc interferențele;

4) *dobândirea formelor fixe*, denumite *invariante*, la elementele păstrate; trăsăturile fixe sunt de cele mai multe ori morfeme ale limbii care a adoptat interferențele. Dacă limba primitoare, în care se produc interferențele, introduce în uz aceste interferențe și le generalizează, ele se transformă în *împrumuturi*⁶.

Variantele formale (sau dubletele lexicale) aflate în concurență sunt cuvinte cu trăsături fonetice, morfologice sau semantice care intră în concurență, realizând astfel, sub două forme diferite, o singură unitate semantică (deținătoare a unei poziții unice în cadrul sistemului limbii), în timp ce realizările poziției unice sunt duble în planul discursului. Variantele formale întâlnite în corpus constituie perechi cu forme alternative. Ele urmează fie modelul formă franceză (sau formă engleză francizată)/formă engleză, fie modelul formă franceză (sau formă engleză francizată)/formă franceză (sau formă engleză francizată).

a) Menționăm mai întâi *variante fonetice* ale aceleiași unități lexicale.

În acest sens, am întâlnit două elemente engleze, *cover* „copertă” și *Rapture*, al doilea constituind titlul unei reviste deseori menționat în scenariul primului

⁶ Considerăm că *împrumuturile* sunt cuvinte care, fie din punct de vedere morfematic, fie numai din punctul de vedere al accepțiunilor lor, sunt elemente străine pătrunse în sistemul limbii, uneori acceptate de norma prescriptivă, dar preluate recent de limba primitoare din varietatea de contact, adică din engleza nord-americană.

episod din microcorpus. Dintre cele două cuvinte, primul prezintă pronunțări fie franceze, fie engleze, iar al doilea fie mixte (deci și franceze și engleze), fie numai engleze.

În ceea ce privește coordonatele extralingvistice și cele subiective ale locutorilor, care condiționează selectarea anumitor trăsături de pronunțare în cadrul interacțiunilor verbale, facem următoarele observații: persoana care ia un interviu redactorului-șef al revistei de modă *Fémina* este francofonă, de sex feminin, cu vârsta cuprinsă între 20 și 30 de ani, îmbrăcată conform stilului vestimentar anglo-saxon din nordul Statelor Unite și angajată a unei rețele de televiziune francofone. În cadrul interviului, locutoarea folosește pronunțarea engleză pentru elementul englez *cover*, în ciuda apartenenței ei la comunitatea lingvistică francofonă. Acest element de pronunțare englez se datorează probabil adoptării de către locutoare a modelelor lingvistice și a modului de viață anglo-saxon, care sunt tendințe foarte răspândite în mediile profesionale ale audio-vizualului. Interlocutorul căruia această locutoare îi ia un interviu este francofon, de sex masculin și redactor-șef al revistei francofone de modă *Fémina*. Intervievatul utilizează pronunțarea franceză pentru elementul englez *cover* [kavə:r], fapt care se datorează probabil apartenenței locutorului (Christian Bergeron) la comunitatea lingvistică francofonă, dar și opțiunii personale a acestuia în favoarea utilizării elementelor franceze în comunicarea curentă. Totuși, același locutor folosește, într-o altă intervenție a sa din cadrul interviului menționat, elementul englez *deal*, căruia îi conferă însă o pronunțare franceză [dj:l]: „*Fémina* s’est donné comme *deal* [dj:l] de fair(e) un magazine différent” (rom. „*Fémina* și-a propus să conceapă un gen nou de revistă”).

b) Menționăm **variante morfologice** ale aceluiași lexem (*alternanța genului*).

Prin intermediul alternanței gramaticale, *genul* delimitează în mod obligatoriu atât anumite arii semantice, cât și arii frazeologice, fiecare dintre acestea actualizând genul care o selectează. Ariile semantice corespunzătoare genului selectat sunt de tip polisemantic.

Dăm câteva exemple.

În primul episod al microcorpusului apare o ocurență a cuvântului *job*, cu genul masculin: „Chui(s) ici pour défendre mon magazine contre vos attaques vicieuses et pui(s) vous m’offrez **un** job, vous manque(z) pas d(e) culot” (rom. „Mă aflu aici pentru a-mi apăra revista împotriva atacurilor dumneavoastră răutăcioase, iar dumneavoastră îmi oferiți un post, sunteți cam îndrăzneț.”). Am întâlnit însă și 4 ocurențe ale cuvântului *job* având genul feminin: „Heureuse d’apprendre que Benoît s’adapte bien à **sa** nouvell(e) job de rédacteur en chef” (rom. „Sunt bucuroasă să aflu că Benoît s-a obișnuit cu noul său post de redactor-șef.”); „Il était après **ma** job. Pis, il l’aurait eue!” (rom. „Îmi vâna postul și l-ar fi obținut!”); „just(e) la moitié d(e) **la** job” (rom. „o treabă rezolvată doar pe jumătate”); „Et moi, c’est pas **ma** job de juger du goût d(e) mes lecteurs” (rom. „Dar nu este treaba mea să judec gusturile cititorilor mei.”).

Alternanța gramaticală a ajuns să fie consemnată de norma prescriptivă a francezei din Québec prin aceea că alternanța de tip morfologic apare înregistrată ca atare în dicționare din secolul al XX-lea ale francezei din Québec.

Cităm în continuare articolele de la intrarea **job** din mai multe astfel de dicționare:

Job (djob) s.m.⁷ (mot anglais) travail rémunéré. – s.f. emploi : *j'ai trouvé une job au garage* ; tâche : *c'est toujours une bonne job de faite* ! travail : *il a frappé une job*. – *Travailler à la job*, à forfait, à l'entreprise, à la pièce ; *faire un travail à la job*, sans soin, sans précaution; dans une imprimerie : *les jobs*, les travaux de ville, les labeurs; solde de marchandises, occasion: *vendre des jobs*. (PD, s.v.)

Job (pron. djobbe) n.f. – Travail. Emploi. Ex. : *J'ai trouvé une job*. – Tâche. Ex. : *V'là une bonne job de faite*. – Forfait. Ex. : *Travailler à la job*. – Solde de marchandises. Ex. : *Vendre des jobs*. – Tripotage. Ex. : *I a des jobs dans c't'affaire-là*. À la job – Sans soin. Ex. : *T'as fait ça à la job*. *Faire la job à quelqu'un* – Le mettre à sa place. – Lui casser la gueule. – (Dans le milieu interlope) l'assassiner. *Faire la job à un animal* – L'abattre. *Faire une job* – Déféquer. *Avoir la job triste* – Travailler sans entrain. *Frapper une job* – Trouver un emploi. (DLQ, s.v.)

Job. s.f. [angl. travail] *Faire la job à qqn*. Faire un mauvais parti à qqn, donner une raclée à qqn. „Avant qu'y (l'ours) mange mes cochons, j'y ai fait la job. Y pesait dans les quatre cents livres.” (H. Bernard, *Les jours sont longs*, p. 60) *Faire une job*. Soulager ses besoins naturels. *Travailler à la job*. Travailler à forfait, à la pièce. *Véler sur la job*. Rechigner à l'ouvrage. *Faire une job de bras*. Tabasser qqn, régler son compte à qqn, régler le compte de qqch. „Il n'est absolument pas question de faire une job de bras à l'option souverainiste.” (Gil Rémillard devant l'Assemblée nationale, 14 juin 1991) „Ils auraient dû trouver les moyens pour s'assurer que Robert Gillet n'utilise pas de politiciens en ondes pour faire une job de bras sur moi.” (Kathleen Lavoie, „André Arthur limogé”, *Le Soleil*, 7 nov. 2001) (DE, s.v.)

Job (se prononce « djob ») n.f. 1. *Tu as une job qui te plaît*. (Emploi.) 2. *Ils ont payé cet homme fort pour faire une job de bras*. (Imposer une volonté par la force.) **R.** Au Québec, le mot est le plus souvent employé au féminin. **A.** Mot anglais. (PG, s.v.)

Job n.f. *Faire la job* – Avoir une relation sexuelle. (DLQ, s.v.)

Prin urmare, putem considera alternanța lexicală condiționată gramatical ca pe o etapă intermediară a fenomenului evoluției de la alternanța genului spre fixarea genului unic.

c) Menționăm *variante lexicale* ale aceleiași unități semantice.

⁷ Sublinierea genului în toate articolele citate ne aparține.

Următoarele două intervenții aparțin unui singur emițător, redactorul-șef al revistei de modă *Fémina*: α) „*Fémina s’est donné comme deal de faire un magazine différent*” (rom. „*Fémina* și-a propus să conceapă un nou gen de revistă.”) și β) „avec euh: *Fémina, c’est une proposition tout à fait différente*” (rom. „Scoaterea numărului unu al revistei *Fémina* reprezintă o ofertă editorială nouă.”).

Cele două variante discursive care alternează, engl. can. *deal* „înțelegere” și fr. qué. *proposition* „ofertă”, se află într-o variație care nu este motivată nici din punct de vedere lingvistic, nici pe plan extralingvistic, de vreme ce coordonatele intervențiilor se repetă. În schimb, variantele utilizate în intervenții diferă. Coordonatele sunt identice în cazul ambelor replici: contextul verbal este același (interviul), interlocutorul intervievat este tot redactorul-șef Christian Bergeron, apartenența locutorului la comunitatea lingvistică francofonă este neschimbată, iar diferențele conotative dintre cele două variante interlingvistice, *deal* și *proposition*, nu implică schimbări semantice semnificative, care să le modifice semantismul.

2.2. Procedee ale invariației. Pozițiile realizate prin câteva *forme fixe*, adică prin *invariante*, au realizări care au încetat să mai varieze (și care sunt *forme invariable*). Câteva *poziții* din sistemul limbii care în interiorul discursului analizat de noi au mai multe realizări (cu toate că în interiorul sistemului limbii, realizările lor multiple corespund unor entități unice) ajung ca în ansamblul corpusului studiat să posede câte o realizare unică. Trăsăturile acestor forme unice (care au morfeme de gen și de număr și trăsături fonetice specifice) aparțin inventarului morfematic al francezei de referință.

Menționăm în continuare câteva cazuri ale unor asemenea realizări unice.

2.2.1. Fixarea unor trăsături morfologice

1) *Fixarea realizării unice a genului* constituie etapa posterioară *variației condiționate din punct de vedere gramatical* (cf. *supra*, variantele morfologice ale aceluiași lexem). Ea este înregistrată în dicționare normative recente ale francezei de referință. Menționăm, în acest sens, indicarea femininului ca gen unic în *Le Nouveau Petit Robert*, ediția 2007 și următoarele:

JOB n.m. mot anglais. Anglic. fam. [...]

REM. Ce mot est **féminin** au Canada : *une job intéressante*. (sublinierea noastră) (*Le Nouveau Petit Robert* 2007, s.v.)

Ioana Vintilă-Rădulescu semnalează faptul că anumite substantive din franceza vorbită în Québec păstrează genul feminin, în mod exclusiv: „L’adjectif tend également vers l’invariabilité, de sorte que «in most cases where French has two forms, one for masculine and one for feminine, the dialect retains but one» (Geddes, p. III); „dans certains cas, c’est le féminin qui s’est conservé (*on cite souvent, par exemple, le cas de veuve, qui s’emploie également pour le masculin*)” (sublinierea noastră) (Vintilă-Rădulescu 1970: 356)

2) *Posibila fixare a realizării semantice unice a numărului* este ilustrată doar parțial în microcorpusul nostru. Astfel, la anumite substantive engleze întâlnim selectarea semantică a numărului unic, fenomen conform căruia singularul este adoptat, de asemenea, în mod exclusiv și în detrimentul existenței alternative a pluralului. Prin urmare, la acest tip de substantive la singular (sub aspect semantic), numărul nu se realizează cu ajutorul perechii singular-plural, ci numai prin intermediul realizării semantice unice a singularului. De asemenea, este probabil ca, în urma selectării numărului unic, să se adauge în aria semantică a substantivului selectat semul [+partitiv].

Menționăm, în acest sens, elementul englez discursiv „(*leurs*) *scraps*” cu fonetism francez, conform căruia *-s* final, marcă a pluralului, nu se pronunță (rom. „resturi, rebuturi; articole de îmbrăcăminte sfâșiate cu unghiile; vechituri; haine uzate; gioarse”), iar predeterminantul adjectival posesiv *leurs* rom. „lor” căpătă o valoare semantică de singular.

De asemenea, menționăm exemplul următor, în care substantivul-locuțiune adjectivală are singularul unic, realizat cu ajutorul articolului partitiv:

„Tu disais hier que porter *du seconde main*, c’est comme manger une pomme déjà mastiquée.” semul [+partitiv] [calc sintagmatic substantival, după complinirea numelui din engleza canadiană *second hand*, care în corpusul nostru selectează articolul partitiv pentru masculin singular, *du*] (rom. „Îmi spuneai ieri că hainele de mâna a doua seamănă cu un măr deja mestecat.”).

Același partitiv apare și înaintea unui nume propriu englez folosit cu valoare metonimică și având, între altele, trăsăturile morfo-semantice [-animat] [+masificat] [sing.]: „Je peux porter *du Jill Sanders* déjà mastiqué any time.” (rom. „Pot purta haine Jill Sanders uzate oricând.”).

2.2.2. Dobândirea unor trăsături franceze

1) *Francizarea fonetică*

În cazul unităților care sunt interferențe lexicale, deci cuvinte sau sintagme preluate cu forma lor engleză originară, am întâlnit în microcorpusul nostru trăsături de pronunțare care sunt fie pur engleze, fie mixte (franceze și engleze), fie pur franceze.

a) Trăsături de pronunțare pur engleze au apărut în cazul unităților lexicale următoare: *Rapture*, *Noise* – numele unor reviste; *Julie Andrews*, *McLaren* – nume proprii de persoană.

b) Trăsături de pronunțare mixte, engleze și franceze, au apărut în cazul numelor proprii următoare: *McTear*; *Sandra*.

c) Trăsături de pronunțare pur franceze am întâlnit în cazul unității lexicale *cover* [kavə:r] (rom. „copertă de revistă”).

Trăsăturile de pronunțare variază aleatoriu de la un context situațional și verbal la altul, însă putem înregistra o trecere și o evoluție sistematice și posibile de

la trăsăturile fonetice pur engleze la trăsăturile fonetice pur franceze, trecerea prezentând o fază de tranziție, care constă în adoptarea trăsăturilor fonetice mixte (engleze și franceze).

2) *Francizarea morfologică*. Se realizează prin intermediul adoptării, în cazul anumitor elemente discursive engleze, a câtorva trăsături gramaticale franceze (morfeme și valori gramaticale). Astfel, întâlnim: a) *paradigme verbale* franceze; b) *paradigme substantivale* franceze; c) *valori adjectivale* franceze.

a) *Paradigme verbale franceze*, realizate cu ajutorul morfemelor de mod, timp, persoană și număr, care, în cazul nostru, sunt desinențe verbale:

– „Le nouveau 'Rumeurs' *performe* comme jamais” – fr. qué. *performe(r)* [verb francez québécois cu regim absolut, având desinența verbală franceză *-e*: modul indicativ, timpul prezent, persoana a 3-a, singular] <engl. can. verb reflexiv / intransitiv *to perform* (rom. „a îndeplini o sarcină (în sens generic)”).

– „C'est rien. C'est just(e) que je m(e) demandais, en sachant que c'est impossible, s'il y a un rapport entre ça et le fait q(ue) vous ayez envoyé Hélèn(e) fair(e) du bénévolat à l'endroit même où 'Fémina' *fancie*” – fr. qué. *fancie(r)* [verb francez québécois cu regim absolut, având desinența verbală franceză *-e*: modul indicativ, timpul prezent, persoana a 3-a, singular] <engl. can. verb tranzitiv *to fancy* (rom. „a-și imagina; a avea impresia; a-și închipui; a-și dori cu ardoare un lucru”).

– „C'est un lieu public : *move over*” – fr. qué. / engl. (*to*) *move over / move(r) over* [verb frazeologic intransitiv englez și francez québécois, având desinența verbală *-e*, omonimă engleză / franceză: modul indicativ, timpul prezent, persoana a 3-a, singular] <engl. can. verb tranzitiv / intransitiv *to move* (rom. „a (se) mișca; a (se) muta; a fi mișcat; a merge”); engl. *Move over* „Dă-te mai încolo”.

– „*back off*” (rom. „Nu insista!”) – fr. qué. / engl. (*to*) *back off / back(er) off* [verb frazeologic intransitiv englez și francez québécois, căruia îi lipsește desinența verbală franceză, utilizat în franceza din Québec cu o formă omonimă cu forma verbului frazeologic din engleză].

b) *Paradigme substantivale franceze*, realizate cu ajutorul anumitor pre-determinanți francezi (morfeme franceze libere). Aceștia sunt: articolul hotărât, articolul nehotărât, articolul partitiv și adjectivul pronominal posesiv. De exemplu:

– articolul hotărât: „*le business*” (rom. „afacerea”); „la moitié d(e) *la job*” (rom. „o treabă rezolvată doar pe jumătate”); „*parc(e) que si tu regardes la kodak*” (rom. „pentru că dacă te uiți la obiectivul aparatului foto din față”);

– articolul nehotărât: „Chui(s) ici pour défendre mon magazine contre vos attaques vicieuses et pui(s) vous m'offrez **un** job, vous manque(z) pas d(e) culot” (rom. „Mă află aici pentru a-mi apăra revista împotriva atacurilor dumneavoastră răutăcioase, iar dumneavoastră îmi oferiți un post, sunteți cam îndrăzneț.”); „**un French (kiss)**” (rom. „un sărut franțuzesc”); „(C'est) **un Muse**” (rom. „Este un pulovăr (de la firma) Muse [*Muse*: nume de firmă de confecții, dar în engleză]”);

– articolul partitiv (v. *supra* 2.2.1.): „Tu disais hier que porter **du seconde main**, c'est comme manger une pomme déjà mastiquée” (rom. „Ieri îmi spuneai că hainele de mâna a doua sunt asemenea unui măr deja mestecat.”);

– adjectivul pronominal posesiv: „**sa nouvelle job**” (rom. „noua lui slujbă”); „Il était après **ma job**” (rom. „Îmi vâna postul.”); „**ma trappe**” (rom. „gura (mea)”); „**ma bosse**” (rom. „șefa mea”); „Et moi, c'est pas **ma job** de juger du goût d(e) mes lecteurs” (rom. „Dar nu este treaba mea să judec gusturile cititorilor mei.”); „Écoute ! J'imagin(e) q(ue) ça pogn(e) sur plein d(e) mond(e) **ton p(e)tit number** de «Allô, je suis bizarre»” (rom. „Ascultă la mine! Cred că ai mare succes la lume cu jocul tău care dă de înțeles: «Stați puțin, oameni buni, că nu sunt o persoană normală!»”); „**votre p(e)tit scoop**” (rom. „această știre senzațională a dumneavoastră (care nu face doi bani)”).

c) *Valori adjectivale franceze*: „un magazine **soft porn**» (rom. „o revistă porno light”); „ça va avoir l'œil **steady**” (rom. „O să lase impresia de rigiditate.”).

3. Concluzii

Constatăm că pozițiile din sistem sunt ocupate, în cadrul discursului analizat de noi, în mod preponderent de *invariante franceze* sau *francizate*, care sunt mai numeroase decât variantele anglicismelor cu trăsături engleze sau decât acelea cu trăsături mixte (franceze și engleze).

Prin urmare, uzul are tendința de a elimina anglicismele lexicale cu forme strict engleze și de a adapta interferențele, sub aspect formal, la sistemul limbii primitoare, adică la acela al varietății franceze din Québec, și anume cu ajutorul francizării formale. Invariantele păstrate au însă, în majoritatea lor, radicali englezi. Constatăm deci că, și cu ajutorul invariantelor, concurența discursivă dintr-un discurs vorbit în franceza din Québec ajunge să păstreze, nu să elimine interferențele engleze în uzul acestei varietăți de franceză.

Interferențele engleze din varietatea primitoare la care ne-am referit aici, respectiv varietatea de franceză vorbită astăzi curent în Québec, au șanse de a deveni împrumuturi ale varietății primitoare și de a se integra în sistemul acestei variante lingvistice, de-a lungul etapei actuale. De asemenea, pe măsură ce se avansează în timp, există șanse ca tot mai numeroase elemente discursive engleze de acest tip să pătrundă în mod asemănător în varietatea primitoare. Or, această capacitate mare de absorbție a interferențelor în franceza din Québec, dintr-o limbă de contact (Sala 1997: *passim*) cum este engleza, reprezintă o trăsătură lingvistică specifică și particularizatoare a francezei din Québec în raport cu franceza de referință. Această trăsătură a interferenței (și împrumutului) din engleză poate fi considerată *divergentă* în raport cu acelea ale francezei de referință. Astfel, în vreme ce franceza de referință primește împrumuturi din varietatea de engleză

vehiculară internațională (unde împrumuturile lexicale din domeniile tehnice și profesionale și din cel al modei constituie inventare mult mai restrânse) franceza din Québec preia un inventar mult mai diversificat și mai amplu de fapte lexicale din aceleași domenii, dar și din domenii foarte curente, după cum rezultă din analizele bazate pe corpusuri, inclusiv aceasta pe care am propus-o mai sus. Să fie oare această trăsătură una care ar putea susține o autonomizare treptată a sistemului lingvistic al francezei vorbite curent în provincia Québec?

BIBLIOGRAFIE

- Auger, J., 2005, *Le français en Amérique du Nord. État présent*, în Albert Valdman, Julie Auger et al. (ed.), Québec, Les Presses de l'Université Laval, p. 39–79.
- Labov, W., 1972, *Sociolinguistic Patterns*, Philadelphia University of Pennsylvania Press, cap. 7: *On the Mechanism of Linguistic Change*, p. 160–182.
- Sala, M., 1997, *Limbi în contact*, București, Editura Enciclopedică.
- Vintilă-Rădulescu, Ioana, 1970, *Français créole et français canadien*, în *Phonétique et linguistique romanes. Mélanges offerts à M. Georges Straka*, tome I, Lyon, Strasbourg, p. 353–359.

MICROCORPUS LEXICOGRAFIC

- DE = Pierre Desruisseaux, *Dictionnaire des expressions québécoises*, [s. l.], Bibliothèque québécoise, 2003.
- DLQ = Léandre Bergeron, *Dictionnaire de la langue québécoise. Précédé de la charte de la langue québécoise*, Montréal, Québec, VLB Éditeur & Léandre Bergeron, 1980.
- PD = Louis-Alexandre Bélisle, *Petit dictionnaire canadien de la langue française*, Québec, édition scolaire agréée par le Ministère de l'Éducation du Québec, Louis-Alexandre Bélisle Éditeur, Inc., 1969.
- PG = Mario Bélanger, *Petit guide du parler québécois*, Outremont, Québec, Paris, Les Éditions internationales Alain Stanké, Stanké international, 2004.

QUELQUES INTERFÉRENCES LEXICALES ANGLAISES EN FRANÇAIS QUÉBÉCOIS

(Résumé)

Dans un corpus discursif parlé en français courant du Québec, nous avons relevé quelques interférences lexicales anglaises. Dans ce même corpus, les interférences lexicales anglaises recueillies enregistrent une évolution allant des variantes formelles à des invariables formelles. Les traits phonétiques, morphologiques ou sémantiques de toutes ces invariables se sont figés et francisés.

Cuvinte-cheie: interferență lexicală, invariantă, împrumut lexical, variantă, variație discursivă.

Mots-clés : emprunt lexical, interférence lexicale, invariante, variante, variation discursive.

*Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan – Al. Rosetti”
București, Calea 13 Septembrie nr. 13*